

Slibovaná tečka za koronavirem se (prozatím) nekoná, proto i po téměř dvou letech hned na začátku našeho posledního letošního vydání Business Bulletinu ve stručnosti zmiňujeme nová opatření související se šířením nemoci COVID-19. Ačkoliv je koronavirus pro média stále tématem nejzajímavějším, nelze pomíjet témata další, neméně důležitá, která naše každodenní fungování také ovlivňují či ovlivňovat budou. Proto dále uvádíme souhrn nejdůležitějších informací týkajících se nového stavebního zákona (včetně aktuálního vývoje souvisejícího s nástupem nové vlády, která se proti původnímu znění vymezovala), informace související se změnou fungování systému datových schránek a zmiňujeme též novelu zákona o elektronických komunikacích, která mj. poměrně významně zasahuje do stávající úpravy tzv. cookies.

AKTUÁLNÍ PROTIEPIDEMICKÁ OPATŘENÍ

V souvislosti s opětovným nárůstem počtu aktivních případů nákazy koronavirem SARS-COV-2 byl (předchozí) vládou znovu vyhlášen **nouzový stav, a to na období od 26. 11. do 25. 12. 2021** (dle nové vlády nemá prozatím dojít k jeho prodloužení) a v souvislosti s ním byla přijata i další plošná mimořádná opatření zasahující do různých oblastí každodenního života. S ohledem na postupující vakcinaci jsou však tentokrát některá omezení mírnější pro osoby, které jsou očkované, případně nemoc prodělaly a jsou považovány za bezinfekční (tedy splňují podmínku „O-N“). Pro období vánočních svátků a konce roku platí zejména následující opatření:

- o omezení otevírací doby prodejen nad 200 m² – na Štědrý den do 12:00 hod., 25. 12. zavřeno;
- o zvláštní silvestrovský režim hromadných akcí – od 29. 12. do 2. 1. se jich bude moci účastnit maximálně 50 osob;
- o hromadné akce mimo silvestrovský režim se mohou konat pro 100 osob (pokud se pohybují), resp. až pro 1000 sedících osob;
- o v restauracích mohou od 29. 12. do 2. 1. u jednoho stolu sedět maximálně 4 osoby, mimo toto období maximálně 6 osob
- o omezení otevírací doby některých provozoven končí 25. 12. 2021 ve 23:59 hod. (s koncem nouzového stavu);
- o povinnost nošení ochrany dýchacích cest ve všech vnitřních prostorách, adekvátním ochranným prostředkem je pouze respirátor či jiný prostředek s filtrační účinností alespoň 94 % (např. některé nanoroušky);
- o v prvních dvou týdnech nového roku bude probíhat testování žáků a personálu škol, a to dvakrát týdně

Pro účast na akcích nad 20 osob, vstup do restaurací, kin, divadel a pro poskytování některých dalších služeb je nezbytné prokázat bezinfekčnost potvrzením o kompletním naočkování, nebo potvrzením o prodělání nemoci v ochranné lhůtě do 180 dní. Alternativa prokazování negativním testem (ať již PCR či antigenním) plošně nefunguje – výjimka je možná pouze u osob mladších 18 let, osob s kontraindikací proti očkování nebo rozočkovaných osob, které se mohou prokázat negativním RT-PCR testem ne starším 72 hodin. Nově mají pořadatelé hromadných akcí a provozovatelé restaurací, resp. jiných služeb povinnost ověřit bezinfekčnost pomocí čtečky QR kódů.

Spolu s omezeními byly oznámeny (znovuzavedeny či prodlouženy) také **programy podpory pro podnikatele** – konkrétně program Antivirus, Covid 2021, Covid-Nepokryté náklady a kompenzační bonus.

Další vývoj opatření bude záviset na aktuálním šíření nemoci, zejména pak na rozšíření nové mutace omikron.

Všechna mimořádná a krizová opatření pro vás monitorujeme a nejnovější informace průběžně zveřejňujeme na našich webových stránkách randls.com/koronavirus.

NOVÝ STAVEBNÍ ZÁKON

Dne 29. 7. 2021 byl ve Sbírce zákonů vyhlášen **zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon**, který by měl nabýt účinnosti 1. 7. 2023.

Za hlavní přínosy nového stavebního zákona považuje ministerstvo pro místní rozvoj **zrychlení a zefektivnění stavebního řízení, zajištění dodržování lhůt, digitalizaci a celková modernizaci**, což by mělo vyústit v příliv investic a také zajištění konkurenceschopnosti. Za velké pozitivum je považováno také vyjednání **rekordního objemu dotací z EU**, jejichž velká část má být využita právě na stavební projekty a jejichž příznání ze strany EU záviselo rovněž na přijetí nového stavebního zákona.

Zákon je rozdělen na třináct částí a s nimi související přílohy, přičemž obsahuje jak hmotněprávní, tak procesněprávní úpravu stavebního práva. V rámci hmotněprávní části došlo ke změnám v rámci rozlišení staveb – nově se budou stavby klasifikovat jako **drobné, jednoduché, vyhrazené a ostatní**. Pouze drobné stavby pak nebudou podléhat povolovacímu procesu. Zákon rovněž zasahuje a pozměňuje řadu dalších předpisů; současně s ním byl zároveň vydán zákon č. 284/2021 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím stavebního zákona.

Za největší změnu, kterou nový zákon přináší, se považuje **zřízení jednotné soustavy státních stavebních úřadů** v čele s Nejvyšším stavebním úřadem. Ministerstvo pro místní rozvoj si od této změny slibuje vyřešení základního problému systémové podjatosti a zasahování samospráv do rozhodování o povolování staveb. Skončit by měl také úřednický „ping pong“ – nový zákon zavádí tzv. odvolací princip, který stanoví, že odvolací orgán bude muset ve věci rozhodnout s konečnou platností. Dalším očekávaným pozitivem je pak jednotný výklad stavebních předpisů a sjednocený postup ve stavebním řízení. Kritici této změny však upozorňují na fakt, že se řízení vzdálí občanům, jelikož v něm budou rozhodovat úředníci vzdálení několik desítek kilometrů, neznalí místních poměrů.

Rovněž by se měl snížit počet úředníků, což umožní zejména **digitalizace postupů v oblasti územního plánování i povolování staveb, včetně zavedení elektronického spisu**. Bude zřízen tzv. Portál stavebníka a Integrační platforma stavebního řízení, jejichž prostřednictvím bude možné činit digitální úkony vůči stavebnímu úřadu a dotčenému orgánu, podávat žádosti, vkládat údaje a dokumenty atd. Stavební úřad bude evidovat veškeré úkony a bude vkládat všechny písemnosti do evidence stavebních postupů, v jejímž rámci si stavební úřad a dotčený orgán budou vzájemně doručovat písemnosti.

Pravděpodobně nejpotřebnější změnou je **zjednodušení a zrychlení stavebního řízení**. Nový zákon přináší **základní lhůtu 30 dnů** pro rozhodnutí týkající se jednoduchých staveb a 60 dní v ostatních případech. Tuto lhůtu lze v odůvodněném případě prodloužit o 30 dnů, pokud je nezbytné ohledání na místě či se jedná o zvlášť složitý případ. V jednoznačných případech je pak možné rozhodnout ve zrychleném řízení do 30 dnů prvním úkonem v řízení. V případě nutnosti posouzení záměrů EIA rozhodne stavební úřad nejpozději do 120 dnů ode dne zahájení řízení. Velmi podstatným bodem je ustanovení, které zavádí **fikci souhlasu dotčených orgánů** – pokud se daný úřad nevyjádří ve stanovené lhůtě, má se za to, že úřad rozhodl souhlasně a bezpodmínečně. Dané ustanovení se však neuplatní na případy, kdy je nezbytné, aby došlo k posouzení vlivů na životní prostředí nebo vyjádření závazného stanoviska orgánu ochrany přírody. Celé řízení ve výsledku by **nemělo trvat déle než 345 dnů včetně odvolání a přezkumu** (v případě posouzení vlivu na životní prostředí 375 dnů).

Zjednodušení stavebního řízení lze rovněž shledávat ve sjednocení rozhodovací praxe stavebních úřadů. Nová státní soustava bude řešit všechny případy jednotně a v rámci nové struktury bude fungovat Specializovaný stavební úřad, který se bude zabývat vyhrazenými stavbami, jako jsou dálnice či letiště. Zjednodušení pak spočívá také v **integraci některých doposud samostatných povolení a stanovisek do jediného rozhodnutí o povolení stavby**. Rozhodnutí bude výsledkem spolupráce více úředníků, kteří se zabývají jednotlivými oblastmi, avšak žadatel už si nebude muset „oběhávat“ jednotlivé úřady sám. Samostatná zůstanou pouze stanoviska Agentury ochrany přírody a krajiny, orgánu státní památkové péče, hasičského záchranného sboru a několika dalších.

Zákon dále zavádí přísnější pravidla u **odstraňování a dodatečného povolování tzv. „černých staveb“**. Nově bude možné stavbu **dodatečně povolit pouze za předpokladu, že stavebník jednal v dobré víře a neporušil zákon vědomě**. Další novinkou je ustanovení, které stanoví, že pokud nebude o dodatečné povolení stavby požádáno ve stanovené lhůtě 30 dnů od zahájení řízení, nebude možné stavbu ex post povolit. Dosud odpovídala za demolice černých staveb obec, což se ukázalo jako komplikované, protože obce většinou nedisponují dostatkem prostředků k tomu, aby mohly efektivně v těchto věcech postupovat.

Nově budou náklady za bourání černých staveb přeneseny na stát. Od této nekompromisní úpravy si Ministerstvo pro místní rozvoj slibuje rychlé odrazení stavebníků od budování staveb načerno. Největší důraz na likvidaci bude kladen u staveb, které poruší veřejný zájem – tzn. budou v rozporu s územním plánem, ochranou životního prostředí nebo památkovou péčí.

Změny zaznamená rovněž **územní plánování**. Bude zaveden **jednotný proces a nezávazné lhůty** pro pořizování územně plánovací dokumentace na všech úrovních. Konkrétnější úpravy se rovněž dočkala možnost pořizování změn územně plánovací dokumentace a regulačních plánů z podnětu oprávněných osob a úřadů. Dokumentace bude vyhotovována v elektronické verzi a v jednotné formě. Třem největším městům – tedy Praze, Brnu a Ostravě – bude umožněno vydávat vlastní stavební předpisy, které se budou moci odlišovat od celostátních prováděcích předpisů ke stavebním zákonům. Taková nařízení v přenesené působnosti se mohou týkat podrobných požadavků na vymezení pozemků, požadavků na umístování staveb a technických požadavků na stavby.

V neposlední řadě se zákon věnuje úpravě **plánovacích smluv mezi obcemi a developery**. Obsahem plánovací smlouvy může být například závazek obce poskytnout stavebníkovi součinnost k uskutečnění záměru, učinit kroky k vydání územně plánovací dokumentace nebo naopak zdržení se změny územně plánovací dokumentace. Stavebník se pak může zavázat k účasti na výstavbě veřejné infrastruktury nebo jiných veřejně prospěšných staveb nebo převzetí nákladů na výstavbu takových staveb.

Přestože nový stavební zákon ještě nenabyl účinnosti, nová vláda veřejně deklarovala, že má v plánu ho v některých částech novelizovat. Podle návrhu novely obsaženém ve sněmovním tisku č. 63/0 bude očekávaná reorganizace státní správy rozdělena na dvě etapy, přičemž nejdříve vznikne Nejvyšší stavební úřad jako ústřední správní úřad spolu se Specializovaným a odvolacím stavebním úřadem, do jehož působnosti budou spadat tzv. vyhrazené stavby, přičemž formálně by oba úřady měly vzniknout k 1. lednu 2022. Do 1. července 2023 však bude Nejvyšší stavební úřad organizačním útvarům Ministerstva pro místní rozvoj, a to zejména z důvodu jednoduššího přechodu působnosti a dostatečné časové rezervy na vytvoření institucionální struktury Nejvyššího stavebního úřadu. V další etapě by měly vzniknout krajské stavební úřady jako správní úřady s omezenou územní působností, na které zcela přejde dosavadní působnost obecních úřadů ve věcech stavebního řádu. Jejich vznik se navrhuje posunout ke dni 1. 1. 2024, s ohledem na nutnost předání agendy, systemizace pracovních a služebních míst a vytvoření celé soustavy správních úřadů.

Oblastmi, ve kterých by naopak ani dle nové vlády nemělo dojít ke změnám, jsou zejména zrychlení a zjednodušení celého stavebního řízení včetně zachování fikce souhlasu při absenci rozhodnutí v rámci stanovených lhůt, vytvoření plně digitálního stavebního řízení, integrace jednotlivých vyjádření a stanovisek do jednoho povolení, přísné podmínky pro dodatečné povolování a odstraňování „černých staveb“ a větší flexibilita územního plánování.

NOVELA ZÁKONA O ELEKTRONICKÝCH KOMUNIKACÍCH

Zákonem č. 374/2021 Sb. byla provedena významná novela zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, která mimo jiné implementuje tzv. Evropský kodex pro elektronické komunikace. Nejdůležitější změny nastanou s účinností od 1. 1. 2022 a z praktického hlediska se jako nejdůležitější jeví změny v rámci tzv. cookies a také nová omezení při využívání telemarketingu.

Cookies

Při používání cookies se nově zavádí režim tzv. „opt-in“ (namísto stávajícího režimu „opt-out“). Bude tedy nezbytný předběžný aktivní souhlas uživatele webové stránky s jejich použitím (nebude stačit pasivita), přičemž bez souhlasu nebude možné cookies a jiné technologie využívat (zejména jde o reklamní a analytické cookies). Výjimkou budou ty cookies, které jsou nezbytné pro fungování samotné webové stránky nebo jiné služby výslovně vyžádané uživatelem (např. nástroje sloužící výhradně pro vložení zboží do nákupního košíku a dokončení objednávkového procesu) – s jejich využitím uživatel souhlasit nemusí a budou využívány provozovatelem webové stránky stejně.

S ohledem na výše uvedené změny je zejména nezbytné u webových stránek, které nové úpravě nebudou vyhovovat, upravit stávající cookie lišty a připravit (nové) znění souhlasu včetně všech potřebných informací. Zapomínat by podnikatelé neměli ani na související informaci o zpracování osobních údajů a její znění v této souvislosti také zrevidovat.

Telemarketing

I v případě telemarketingu (tedy zejména telefonátů užívaných podnikateli k nabízení svých produktů) bude nově platit režim opt-in. Pokud tedy fyzické osoby budou chtít být kontaktovány s takovými nabídkami, budou toto muset jednoznačně předem deklarovat (oznámit svému poskytovateli komunikačních služeb) formou souhlasu. Jedná se tedy o významný zásah do stávající úpravy, který dosavadní praxi otáčí naruby – dříve to byli totiž fyzické osoby, které musely aktivně nahlásit svému poskytovateli komunikačních služeb, že si nepřejí být kontaktováni za účelem telemarketingu. Zákodárce při této změně vycházel z předpokladu, že nikdo nechce být obtěžován podobnými hovory. Bude nicméně záležet také na tom, jak se nová úprava projeví v „ostrém“ provozu, do jaké míry bude soulad s novou právní úpravou vymáhán a sankcionován ze strany úřadů, a v neposlední řadě také to, jak k nové úpravě postaví sami podnikatelé. Zejména půjde o to, jakým způsobem budou získávat souhlas od jednotlivých osob – nelze totiž očekávat, že by se tohoto komunikačního kanálu jednoduše vzdali.

ZMĚNA ZÁKONA O DATOVÝCH SCHRÁNKÁCH

Rozsáhlým novelizačním zákonem č. 261/2021 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s další elektronizací postupů orgánů veřejné moci, došlo mimo jiné k významným změnám v zákoně č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů (v němž jsou mj. upraveny také datové schránky). Ty nejdůležitější změny shrneme v následujícím textu.

Změny účinné od 1. 1. 2022

Změna zákona přináší s účinností již od počátku roku 2022 revoluci v doručování dokumentů mezi osobami soukromého práva. Oproti stávající právní úpravě, dle níž je doručování mezi fyzickými osobami nepodnikateli, podnikajícími fyzickými osobami a právníckými osobami možné pouze v případě, že o umožnění dodávání dokumentů těmito osobami do své datové schránky daná osoba požádala (tzv. soukromé či poštovní datové zprávy – „PDZ“), **nově bude doručování mezi soukromými osobami umožněno, pokud jej držitel datové schránky sám neznepřístupní.**

Nadto se na uvedené případy bude vztahovat fikce doručení. Tento způsob doručení znamená, že po uběhnutí deseti dnů od dodání do schránky je zpráva automaticky považována za doručenu bez ohledu na to, zda si ji adresát skutečně prohlédl, či nikoliv (samozřejmě pokud se v oněch 10 dnech oprávněná osoba do schránky přihlásí, bude jí doručeno právě v okamžiku přihlášení). Doposud se tato fikce uplatnila pouze u zpráv doručovaných ze strany orgánů veřejné moci, nově by se však měla aplikovat i na doručování soukromých datových zpráv.

Změny účinné od 1. 1. 2023

Novinka, která nabyde účinnosti o rok později, se týká **automatického zřízení datové schránky**. Dosud byly datové schránky automaticky zřizovány pouze pro orgány veřejné moci, právnícké osoby zapsané v obchodním rejstříku, advokáty, daňové poradce a insolvenční správce. Nově bude datová schránka automaticky zřízena **všem právníckým osobám**, tedy i těm zapsaným například ve spolkovém, nadačním rejstříku, nebo rejstříku společenství vlastníků jednotek. Stejně tak se novinka vztahuje na **všechny podnikající fyzické osoby**, kterým bude datová schránka zřízena na základě jejich zápisu do příslušné evidence, rejstříku či registru osob. Automaticky zřízené datové schránky nebude možné ani na žádost deaktivovat.

Dojde také ke **zřízení datových schránek všem fyzickým osobám**, které použijí prostředek pro elektronickou identifikaci vydaný v rámci kvalifikovaného systému elektronické identifikace. Jedná se tak o všechny osoby, které využívají NIA ID, bankovní identitu, čipovou kartu či token pro vytvoření kvalifikovaného elektronického podpisu, nebo občanský průkaz s aktivovaným kontaktním elektronickým čipem. Ačkoli bude možné požádat o znepřístupnění takto vytvořené datové schránky, pokud tak fyzická osoba neučiní, půjde ve spojení s výše popsáním rozšířením možného doručování včetně fikce doručení o velmi výraznou změnu v doručování dokumentů mezi soukromými subjekty.

NÁVRH ZÁKONA O OCHRANĚ OZNAMOVATELŮ (WHISTLEBLOWING)

Dnes již bývalá vláda předložila Poslanecké sněmovně návrh zákona o ochraně oznamovatelů (sněmovní tisk č. 1150), který implementuje směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1937 o ochraně osob, které oznamují porušení práva Unie.

Definice oznámení

Návrh zákona definuje oznámení nejen jako informace o jednání porušujícím právo EU, ale rozšiřuje jej i na informace o možném protiprávním jednání, které má znaky přestupku či trestného činu. Takové rozšíření definice oznámení bylo očekávané a touto cestou se vydala při implementaci směrnice většina členských států.

Oznamovatel

Oznamovatelem je podle návrhu zákona vždy fyzická osoba, která se o možném spáchání protiprávního jednání dozvěděla v souvislosti s prací nebo jinou obdobnou činností, přičemž tou se rozumí mimo jiné i výkon práv a povinností vyplývajících ze smlouvy, jejímž předmětem je poskytování dodávek, služeb, stavebních prací nebo jiného obdobného plnění. Oznamovatelem tak může být **nejen zaměstnanec, který upozorní na protiprávní jednání svého zaměstnavatele, ale také dodavatel, který je fyzickou osobou (OSVČ), případně zaměstnanec dodavatele**. Vymezení okruhu možných oznamovatelů úzce souvisí s povinnostmi zaměstnavatelů, resp. povinných subjektů ve smyslu § 8 návrhu zákona umožnit oznamovateli využít vnitřní oznamovací systém. Ten by měl být přístupný každému potenciálnímu oznamovateli, tedy kupříkladu i zaměstnancům dodavatelů, což by mohlo být v praxi poněkud problematické. V zemích se zavedenou tradicí úpravy whistleblowingu je však snaha o motivaci co nejširšího okruhu osob k využití vnitřních oznamovacích systémů běžnou praxí, zejména s ohledem na možnost odstranění případného protiprávního jednání a přijetí nápravných opatření bez ingerence státních orgánů.

Ochrana oznamovatele

Dalším aspektem, na který považujeme za vhodné upozornit, je ochrana oznamovatele. Pokud je sdělení oznamovatele v souladu s dalšími požadavky (není vědomě nepravdivé, je učiněno některým z předvídaných způsobů atd.), může se ochrana před odvetnými opatřeními vztahovat i na dodavatele, resp. jejich zaměstnance, kteří oznámí protiprávní jednání druhé smluvní strany. Výčet odvetných opatření jak ve směrnici, tak v návrhu zákona není konečný, a tudíž za něj může být považováno v podstatě jakékoli jednání v souvislosti s prací nebo jinou obdobnou činností oznamovatele, které bylo vyvoláno oznámením a které mu může způsobit újmu. V případě dodavatelů to může být zejména ukončení smlouvy výpovědí či odstoupením. Souvislost oznámení s odvetným opatřením navíc oznamovatel nemusí prokazovat, důkazní břemeno je na straně subjektu, jehož jednání bylo předmětem oznámení. Spolu s návrhem zákona o ochraně oznamovatelů byla předložena i novela občanského soudního řádu (sněmovní tisk 1151), která pro případy odvetných opatření stanoví, že žalovaný je povinen dokázat, že přijetí tvrzeného opatření bylo objektivně odůvodněno legitimním cílem a představovalo k tomuto cíli přiměřený a nezbytný prostředek. Dlužno dodat, že pokud bude k ukončení smlouvy naplněn (a případně prokázán) jiný důvod než podání oznámení, například porušení smluvní povinnosti dodavatelem, ochrana před odvetnými opatřeními se neuplatní.

Jelikož se jedná o návrh zákona, který prozatím neprošel projednáním ve výborech, budeme pro vás i nadále sledovat legislativní proces v nově zvolené Poslanecké sněmovně a případné změny v jeho znění.

SOUDNÍ PRAXE

Doložení právního titulu správce u všech osobních údajů zpracovávaných pro něj zpracovatelem – rozhodnutí NSS ČR ve věci sp. zn. 7 As 146/2021-26

Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost společnosti (stěžovatele) proti rozhodnutí Městského soudu v Praze, ve kterém pro nedůvodnost zamítl správní žalobu této stěžovatele proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů. V předmětném rozhodnutí Úřadu bylo stěžovateli uloženo provést výmaz osobních údajů vztahujících se k osobám, vůči kterým je v postavení správce a k jejichž zpracování nedoložila adekvátní právní titul. Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) ve svém rozsudku potvrdil závěr Úřadu, že stěžovatel je v postavení správce i ve vztahu k osobním údajům, jež pro něj zpracovávají samostatní zprostředkovatelé, neboť určil účel tohoto zpracování.

Úřad uložil stěžovateli vymazat osobní údaje fyzických osob, k jejichž zpracování nedoložil právní titul podle čl. 6 obecného nařízení. Jednalo se zejména o osobní údaje získané prostřednictvím vázané zástupkyně stěžovatele (spolupracovnice poskytující a propagující služby jménem stěžovatele), která oslovila potenciálního klienta na základě dat, k jejichž získání nebyl stěžovatel schopen doložit řádný právní titul (vázaná zástupkyně se v telefonním rozhovoru se subjektem údajů představila jménem stěžovatele). Stěžovatel se následně obrátil na Městský soud v Praze. Ve správní žalobě proti rozhodnutí Úřadu stěžovatel uvedl, že se neztotožňuje s právním posouzením Úřadu ve vztahu k tomu, že se v rámci

zpracování osobních údajů prováděného jejími vázanými zástupci nachází v postavení správce. Stěžovatel postavil svoji obhajobu na argumentu, že za nesprávně zpracovávané osobní údaje neodpovídá on, nýbrž jeho spolupracovníci jako vázaní zástupci, kteří jsou samostatnými podnikatelskými subjekty. Městský soud v Praze se však s tímto názorem neztotožnil a správní žalobu stěžovatele zamítl. Zamítnuta byla také následná kasační stížnost, kterou stěžovatel podal k NSS. Ten ve svém odůvodnění konstatoval, že i když zpracovatel (v tomto případě ona vázaná zástupkyně) ve své činnosti pochybí, konečnou odpovědnost za správné zpracování osobních údajů má správce, v jehož prospěch vyvíjí činnost.

Specifikace vztahu, povinností a zodpovědnosti mezi správcem a zpracovatelem bývá důvodem častých nedorozumění, už jen proto, že se ve své podstatě jedná o spolupráci dvou podnikatelských subjektů. Obecné nařízení však za nositele odpovědnosti považuje správce, tedy toho, kdo určuje účely a prostředky zpracování osobních údajů. Zpracovatelem je potom ten, kdo pracuje pro správce.

Sledujte nás na Facebooku a na LinkedIn

Informace obsažené v tomto materiálu nelze považovat za právní rady, nejsou vyčerpávající a nejsou zamýšleny pro žádné konkrétní použití. Před aplikací zde obsažených informací nebo rozhodnutím učiněným na jejich základě doporučujeme vyhledat naši nezávislou a odbornou právní konzultaci.

V případě, že máte zájem o právní služby, kontaktujte nás prosím na následující e-mailové adrese: info@randls.com.

Zásady zpracování osobních údajů jsou dostupné [zde](#).

V případě, že si nepřejete, abychom Vám zaslali newsletter, prosím, odhlaste se na e-mailové adrese info@randls.com.